

Moesgaard farvel, Kurt goddag

Tirsdag den 1. august var der vagtskifte på Steno Museet, da museets direktør gennem 6½ år, Kristian Peder Moesgaard, takkede af.

Moesgaard er en ivrig forsker og en nybagt stolt bedstefar. Begge disse hverv kræver tid og fordybelse, og det var der ikke meget plads til på direktørens dagsorden. Derfor valgte han at trække sig ud af museet allerede nu, flere år før den officielle pensionsalder.

Museets medarbejdere, repræsentanter for universitet og byråd, museumskolleger, forretningsforbindelser, andre faglige forbindelser samt venner sagde pænt farvel, og i

samme åndedrag sagde vi pænt goddag og velkommen til vores nye direktør Kurt Møller Pedersen.

Moesgaard løb museet i gang

Steno Museet åbnede i marts 1994. Inden åbningen var der gået nogle års intens forberedelse med sammenlægning af de to mindre, "gamle" universitetsmuseer, det videnskabshistoriske museum og det medicinhistoriske museum. Ideen til sammenlægningen fødtes oprindeligt af de daværende initiativtagere til de pågældende museer, hhv. professor Olaf Pedersen og professor Ejnar Hovesen, men det blev dr. phil. Kristian Peder Moesgaard, som fik det store ansvar at gennemføre projektet og få Steno Museet "løbet i gang".

Et museum opstår og lever ikke bare af sig selv. Det kræver initiativ, begejstring og konstant energi at opbygge og vedligeholde sin egen og publikums interesse for museet. Den

kunst forstod Moesgaard, og han forstod også at bringe dette engagement videre til sine medarbejdere, hvoraf mange ligeledes har været med, fra før museet åbnede. Den 1. august var derfor også en lidt vemodig dag.

Vemodigheden var dog ikke den fremherskende stemning på dagen, som snarere – helt i Moesgaards ånd – var præget af fest og munterhed. Først var der vittige taler og siden mad og drikke.

Farvel og tak

Museets bestyrelsesformand, dekan Karl Pedersen, takkede Moesgaard for hans høje faglige kvalitetskrav ved indrettningen af museet og nævnte de kontroverser, der derfor af og til var opstået i samarbejdet med arkitekterne, og roste ham for ikke at være gået på kompromis med fagligheden. "Museet er nu anerkendt af alle undtagen af staten", som Karl P. bemærkede.

Rektor for Aarhus Universitet, Henning Leh-

Steno Museets bestyrelsesformand, dekan Karl Pedersen, påpegede, at "Museet nu er anerkendt af alle undtagen af staten". (Foto: Hanne Teglbjærg)

mann, som er en af museets faddere, havde opfundet en ny hæderstitel til den afgående direktør: "Jeg udnævner dig hermed til 'Krononaut'. Du er sandsynligvis både den første og sidste der får denne titel", sagde Lehmann, idet han henviste til Moesgaards disputats, som netop handlede om tid, på græsk "Kronos", og hvordan man i oldtiden har holdt styr på tiden.

På personalets vegne kom museumsinspektør Hans Buhl også i sin tale til Moesgaard ind på begrebet tid, idet han med udgangspunkt i den gammeltestamentlige tekst om "At alt har sin stund, og hver ting under himmelen sin tid" bemærkede, at det nu var blevet Moesgaards tid til at sige farvel. Han kom endvidere ind på, at Moesgaard altid har holdt mere på indholdet end på formen, hvilket man også kunne se på hans påklædning på dagen: "For du har vel sandaler på til dit fine tøj?" Og jo sandelig, Moesgaard løfter buksebenet, så vi kan se de funklende nye sandaler, som var en del af personalets afskedsgave.

Farvel Moesgaard. Goddag Kurt (Foto: Hanne Teglbjærg)

Goddag

Den tiltrædende direktør, Kurt Møller Pedersen, er godt bekendt med såvel museum som personale, idet han kommer fra en lektorstilling på Institut for Videnskabshistorie, som er museets moderinstitut. Han har derfor også fulgt museet fra før begyndelsen, han kender dets historie og nogle af problemerne ved at drive museum. Han gav udtryk for sine betænkeligheder, da han blev spurgt, om han ville påtage sig direktørposten, men også om sine mange ideer, der som sommerfugle havde sat sig på ham, som han udtrykte det, da han havde besluttet sig for at sige ja.

Næste taler var fungerende borgmester, rådmand Hans Schiøtt, også med sandaler. Han kender Kurt som en af sine studenter på fysik for mange år siden. Han sagde bl.a., at han var glad for, at han ikke var kulturrådmand, for så ville han være flov over, at museet ikke havde fået en krone fra kommunen.

Moesgaard gav stafetten videre

Moesgaard afsluttede tale-rækken med at overrække en dirigentklokke til sin efterfølger: "det kan der af og til være brug for, da nogle taler meget" (vi husker nu ikke at den har

Fortsættes side 6

Super sommer

Besøgsrekord i juli

Selvom mange jo nok synes, at sommeren har været lidt sløj i år, har det været et super vejr set med museumsøjne. Steno Museet har haft en rigtig god sommer.

I juni måned havde museet 1868 gæster, svarende til besøget i samme måned året før, men i juli tog det rigtig fart. Allerede den 18. juli havde vi nået sidste års besøgstal på 1678 gæster. Den 27. og 28. juli var der "Dino-

dage" på museet, hvor planetarieinspektør Aase Roland Jacobsen fortalte om sine oplevelser som dinosaurjæger i Canada.

Der var planlagt 2 planetarieforestillinger pr. dag, men der var så stor interesse for at høre om, se på og røre ved de 75 millioner gamle, forstenede dino-knogler, at vi meget hurtig valgte at lave tre ekstra forestillinger. Besøgstallet for de to dage blev på 876 gæster. Derfor har vi besluttet at gentage succesen, så der i efterårsferien vil blive

"Dino-dage" den 18.-22. oktober med 2 forestillinger om dagen kl. 11 og 13. Alt i alt havde museet i juli 3557 gæster, hvilket gør det til den bedste juli i museets historie.

Det skal også her nævnes, at det har været en stor glæde at kunne tilbyde vore stadig flere udenlandske gæster at komme i planetariet, da vi den 13. juni havde premiere på planetarieforestillingen *Længere end øjet rækker*, der ved brug af teleslynge også kan opleves med engelsk tale. *bt*

Moesgaard farvel...

Fortsat fra side 5

været i brug), og en flaske mikstur "mod koleriske anfald", som han selv engang havde fået af en afgået inspektør. Moesgaard forsikrede, at han ikke selv havde drukket af den, men han havde heller aldrig kunnet få proppen af. Han har altså forsøgt, kan vi efterfølgende konstatere.

Det var en meget vellykket eftermiddag med hyggelig stemning og stadig mange gæster, da vi pakkede sammen og forlod museet ved 20 tiden.

Medarbejdernes farvel

Vemodigheden var mere synlig ved museumsmedarbejdernes helt personlige afskedshøjtidelighed for Moesgaard en måneds tid tidligere.

Der var inviteret til morgenkaffe og Gammel Dansk i museets værksted, og her fik Moesgaard overrakt den erkendtlighed, som museet sædvanligvis plejer at give til medarbejdere, der forlader museet, nemlig to flasker rødvin. Men så let slap han nu ikke, for

museets personale havde samlet ind til en ekstra gave: nye sandaler. Moesgaard har, ikke ubemærket af personalet, altid gået i sandaler, også ved mere officielle lejligheder. Og ikke nok med det: af museets bestyrelse fik han overdraget en computer med internettilslutning. Beskeden, som Moesgaard altid har været, brugte han i alle årene museets mindste computer, som ikke engang var tilsluttet nettet. Nu vil vi gerne have ham "online". *bt*